6 augustus 1959 Nr 461 9e jaar - 20 blz. WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Mickey magazine

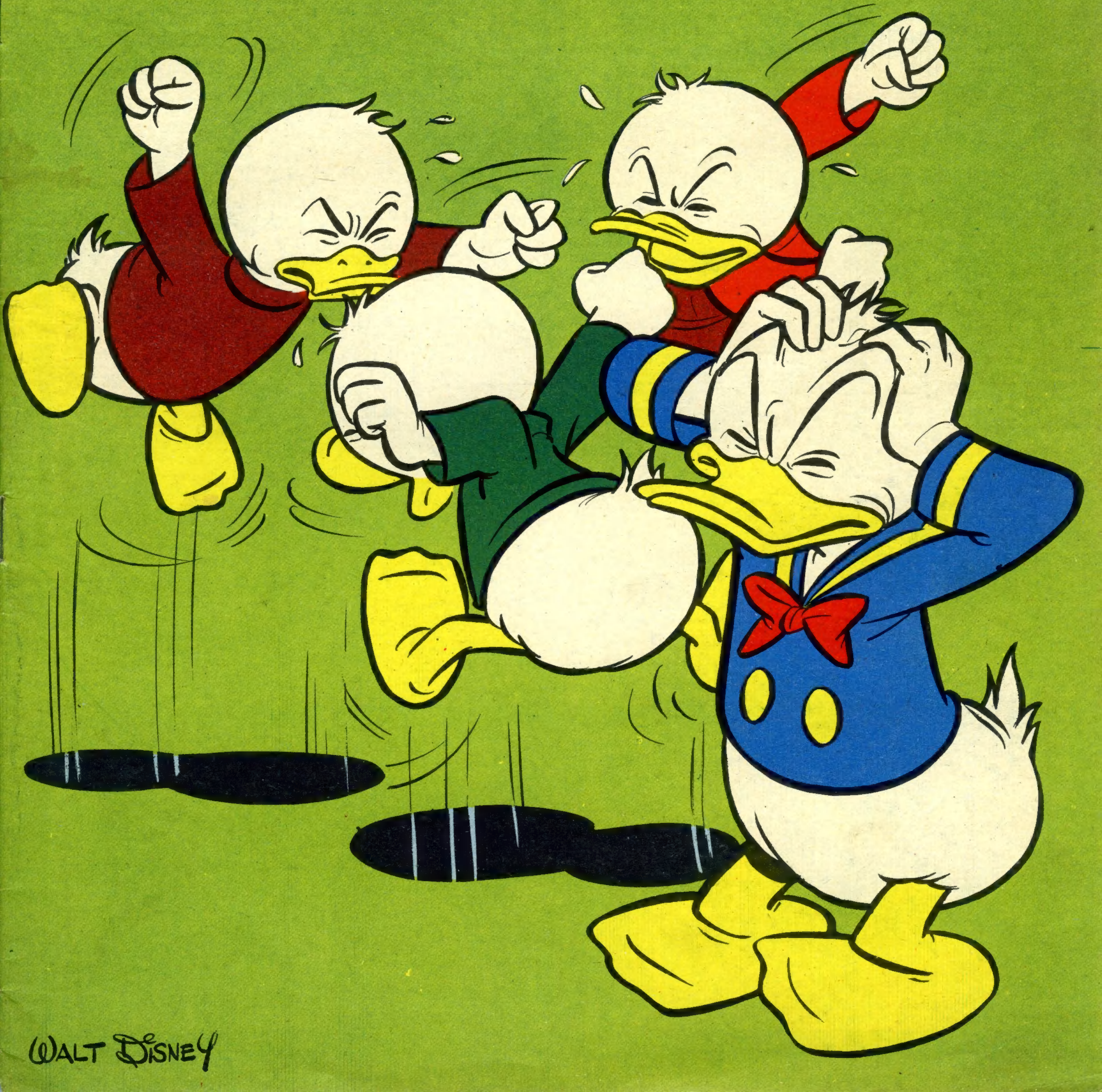

MICKEY ROEPT OP...

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens,

HIER zijn wij dan weer eens met onze wekelijkse oproep. Dat maakt nu juist één maand dat de grote vacantie is begonnen en jullie zullen nu wel geleidelijk aan gaan beseffen dat deze jaarlijkse rustperiode een groot voordeel biedt : zij stelt jullie in de gelegenheid veel te leren. Laten wij mekaar nu eens goed begrijpen. Op school leren jullie ook. Dat is zeker. Doch op school leren jullie wat iedereen zou moeten kennen... maar niet altijd kent. Komen jullie dan na de lesuren thuis, dan blijft er 'n heleboel huiswerk te maken of lessen te leren.

Doch buiten die schoolkennis, die in feite slechts een basis vormt, moeten jullie zelf een tweede kennis opbouwen, en die de meeste mensen doorgaans « algemene kennis » plegen te noemen. Dus een wetenschap die jullie zelf opdoen, vrij van alle dwang.

Weten jullie hoe ik aan dit alles heb gedacht ? Wel, door de neefjes. Zij zijn niet meer zo woelig als voorheen. Gaan jullie nu vooral niet denken dat zij ziek zijn. Ver daarvan ! Doch, na zich één maand lang duchtig geamuseerd te hebben of de tijd te hebben doorgebracht in een « dolce far niente », hebben zij thans besloten een nieuwe hobby te zoeken. Zodoende is de eerste sterekunde gaan bestuderen; de tweede is naar de bibliotheek allerhande boeken over China gaan halen, terwijl de derde de fabels van La Fontaine doorwerkt.

Misschien zullen jullie opmerken dat dit alles bij de school behoort. Ja, natuurlijk. Doch de onderwijzer zal jullie er slechts algemene notities over geven. De neefjes willen deze materie echter tot in de kleinste biezonderheden uitpluizen. Weten jullie bijvoorbeeld dat het licht 300.000 kilometer per seconde aflegt ? Wel, Joost weet dat nu ook en nog veel meer. Weten jullie dat keizer Hoang-Ti, die in het jaar 2599 v. J.-C. stierf, de letters van het Chinese schrift bepaalde ? Dat is wat Loekie gisteren te weten is gekomen. Weten jullie dat het gevaarlijk is zijn talenten overmatig in te spannen ? Ziedaar wat Viktor las in de vijfde fabel uit het vierde boek van de grote Franse meester.

Dingo, die over mijn schouder heen is komen lezen wat ik jullie zoal schreef, heeft eruit afgeleid dat de beste vacantie diegene is die nooit een einde neemt. Het zou mij geen snars verwonderen dat de neefjes het daarmee eens zijn.

Mickey

BEN JE REEDS LID VAN DE CLUB ?

MICKEY'S CLUB

De vacantie loopt ten einde, zo ze al niet tot het verleden behoort. Voor velen onder jullie was dat een periode van non-activiteit voor de afdeling; zij waren op reis, ofwel waren teveel harer leden afwezig om bijeenkomsten te houden. Anderen, integendeel, die anders al hun tijd aan hun studies wijden, stelden de maanden juli en augustus in staat, opmerkelijke inspanningen te leveren : uitstapjes, wandelingen, spelletjes, museum-bezoeken, enz.

Welja ! Het bezichtigen van de musea is absoluut niet vervelend; het volstaat belang te stellen in hetgeen men ziet, en wat men daar ziet is steeds interessant. Natuurlijk in verschillende mate; hoofdzaak is ongetwijfeld dat jullie kunt je laten verklaren wat ge ziet en er alle tijd aan besteden.

Het bezwaar van bepaalde steden, die men aandoet, is veelal haar overgrote verscheidenheid van musea; men wil ze alle zien, met als gevolg, dat men er geen enkel bezoekt. In looppas snelt men van de ene zaal naar de andere, zich ervoor hoedend iets te zien of naar wat ook te luisteren. Men heeft immers geen tijd te verspillen. Men komt er geradbraakt uit en niet in staat zich de uitstallingen te herinneren. Heeft dat wel z'n nut ? Is dat slim ?

De ideale toestand ware, dat jullie afdeling meerdere dagen aan een en hetzelfde museum kon wijden; dat zij inlichtingen verzamelt, vergelijkingen trekt en dat julie deze onderling bespreken.

Daarna zoudt ge — in de vorm van een spel — onder elkaar een wedstrijd op touw kunnen zetten; de afdelingschef zou nl. een vragenlijst kunnen opstellen.

Jullie zult versteld staan te ontdekken hoe jullie, zonder de minste inspanning, door het simpel feit er onder elkaar over gepraat te hebben — omtrent bepaalde punten van geschiedenis, wetenschap of algemene vorming, een onverhoopte bevoegdheid verkregen zult hebben. En dan zullen jullie het onderwerp dat ge zo goed onder de knie hebt, uitermate interessant en boeiend vinden !

BOUWDOZEN VOOR BEGINNERS IN DE SCHAALMODELBOUW

DE « WIZARD ».

Een geknipt model voor beginners, die aan hun eerste toestel veel genoegen willen beleven ! De « Wizard », een zwever van 61 cm vleugelwijdte, helemaal uit balzahout, is gemakkelijk te construeren. Beginners zullen er mee in hun nopjes zijn ! Het toestel is zeer leuk !

★

DE « JEEP ».

De « Jeep » is een eerste stap naar meer ingewikkelde modellen ! Het is een zwever van 51 cm vleugelspan, romp uit balzahout, vleugel met papier overtrokken. Een mooi toestel dat uit de hand gelanceerd of met de rubberkatapult afgeschoten kan worden.

★

BESTELLINGEN

De leden van Mickey-Avia kunnen zich deze twee bouwdozen aanschaffen door storting op de postrekening 7539.34 van « Mickey Magazine », Brussel.

WIZARD-bouwdoos : 30 fr.
JEEP-bouwdoos : 35 fr.

MICKEY MAGAZINE Het blad voor grote en kleine kinderen.

UITGAVEN PONT-LEVIS, N. V.

De briefwisseling en de betalingen moeten aan MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel (P.C.R. nr. 7539.34) worden geadresseerd.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m. (13 nrs)	6 m. (26 nrs)	1 jaar (52 nrs)
België ..... fr.	**75,—**	**145,—**	**280,—**
Belg. Kongo en buitenland ..	**80,—**	**150,—**	**290,—**

Per luchtpost . idem vermeerderd met de geldende port.

Verantwoordelijke uitgever : H. François PRETE, Gedelegeerde van de Raad van Beheer, Hopstraat 47, Brussel.

© 1959 - WALT DISNEY PRODUCTIONS WORLD RIGHTS RESERVED

DE KAMPIOEN

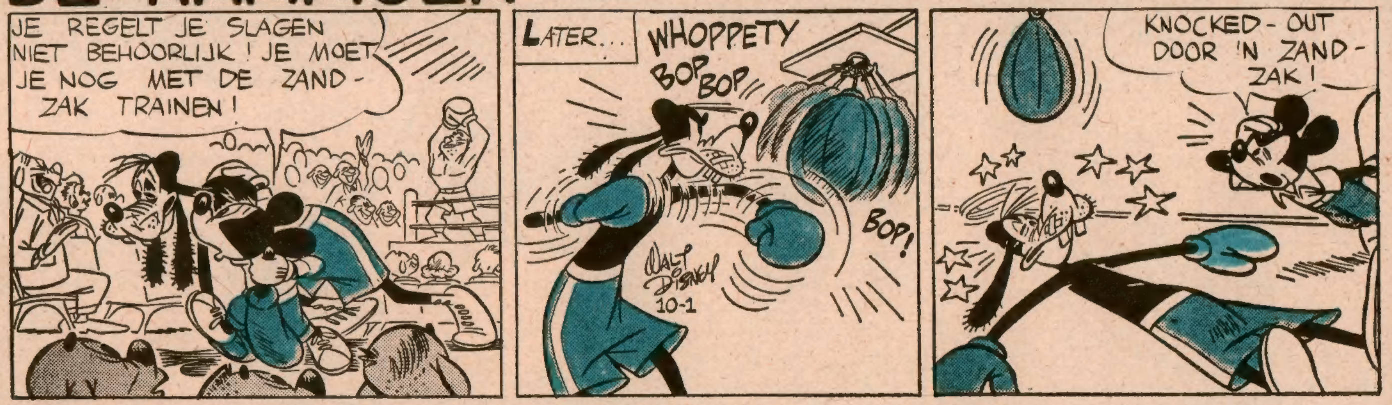

KOSTELOZE VACANTIE

Het is niet altijd gemakkelijk, een gratis vacantie te verdienen.

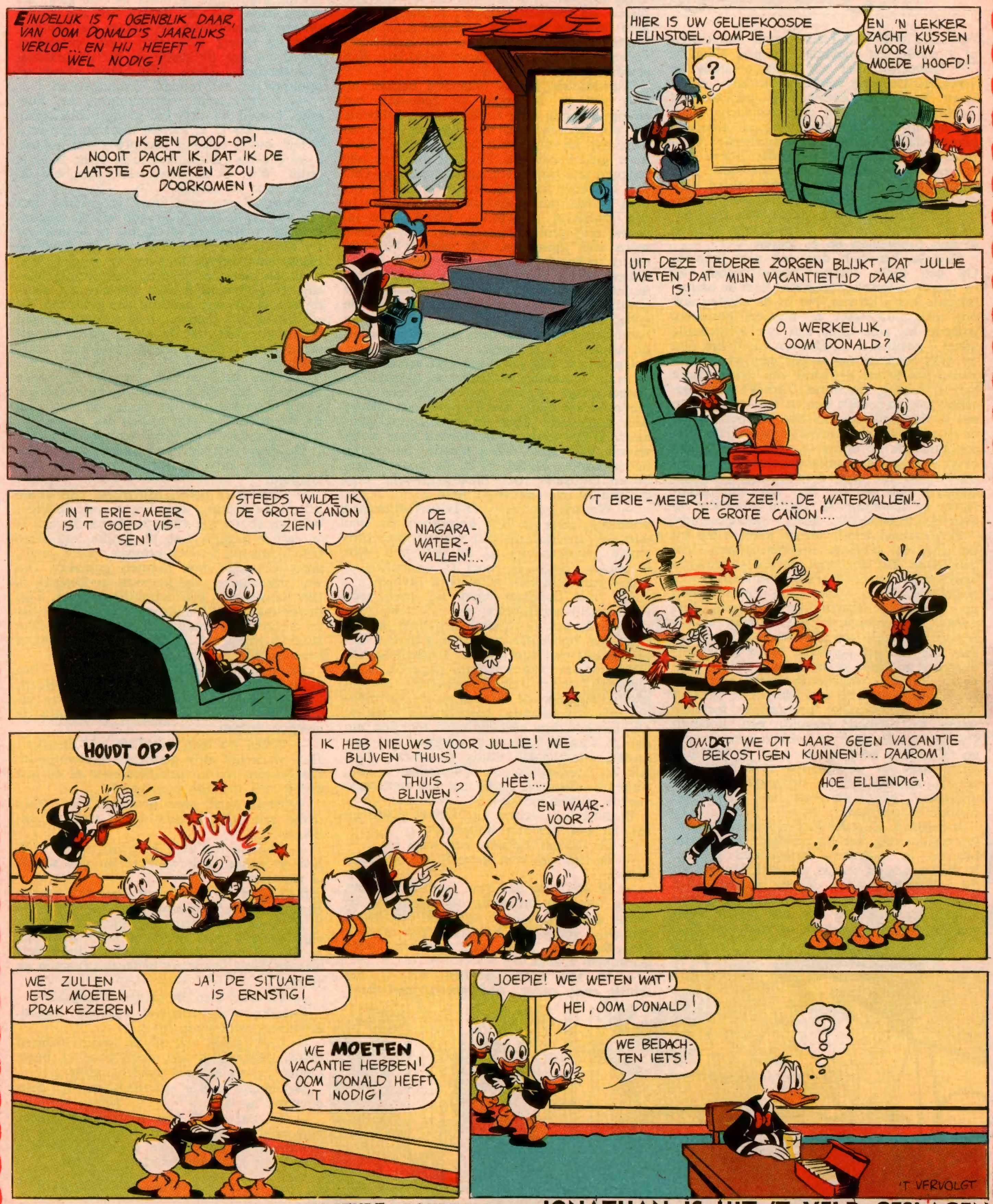

VOLGENDE DONDERDAG ; **JONATHAN IS UIT 'T VELD GESLAGEN**

De vergissing

ZOETEKE had reeds twaalf ambachten en dertien ongelukken gehad. Voor de zoveelste keer zat hij zich thuis te vervelen. Die dag verdiepte hij zich in het lezen van een overvloedig geïllustreerd weekblad. Plots werd zijn aandacht door een advertentie getrokken. 't Leek hem een vingerwijzing Gods. Een vermaarde Oosterse grafoloog bood aan alle lezers van voornoemd tijdschrift zijn diensten aan. Tegen betaling van een schappelijke vergoeding stuurde hij aan zijn correspondenten een gedetailleerde studie van hun geschrift, studie die zijn cliënten zou toelaten al hun problemen op te lossen.

Zoeteke liet zich dan ook niet pramen. Op een klein velletje papier pende hij 'n banale beleefdheidsformule neer en ondertekende het schrijven. Na in de omslag ook nog een postwissel te hebben gestoken, stuurde hij zijn brief aan het aangeduide adres : postbus nr... Het antwoord liet niet op zich wachten en amper één week later kwam het onder de vorm van drie getijpte vellen. Gretig verslond Zoeteke het geschrevene, ontleedde het en moest erkennen dat de beschrijving van zijn persoontje met de werkelijkheid overeenstemde. Tot slot, concludeerde de Oosterse wijze dat Zoeteke over een groot aanpassingsvermogen beschikte en dat zijn nieuwsgierigheid hem aanzette zich om het lot van zijn evennaaste te bekommeren; verder beschikte hij over de uitzonderlijke gave : mensenkennis.

Onze vriend leidde uit dit alles af dat hij dus ook de geheime wetenschappen kon beoefenen. Hij liep naar de naastbijgelegen boekhandel en kocht een handleiding over grafologie. Weer thuis, sloot Zoeteke zich op en begon naarstig te studeren. Eén maand lang oefende hij zich in deze nobele kennis en stelde tot zijn grootste genoegen vast dat hij snel vorderde in de kunst andermans geschrift te ontleden. Weldra oordeelde hij dan ook een volleerd grafoloog te zijn en besloot hij een kantoor te openen. Na de onontbeerlijke bestuurlijke formaliteiten te hebben vervuld, een koperen plaatje op zijn deur te hebben aangebracht en de nodige advertenties naar de verschillende dag- en weekbladen te hebben gestuurd, wachtte hij op de massale correspondentie die hem vast en zeker zou worden toegestuurd.

Inderdaad, Zoeteke had zich niet vergist. Op zekere dag liet de postbode een zestal brieven in Zoeteke's brievenbus glijden. 's Anderendaags waren het vijftig stuks en de daaropvolgende dagen stuurde het Bestuur der Posterijen een kleine bestelauto. Zoeteke kwam dan ook tot de vaststelling dat hij veel hooi op zijn vork had genomen. De briefwisseling rangschikken, de postwissels innen, antwoorden, dat alles nam veel tijd in beslag, doch het loonde de moeite. Na enkele weken, waren er enkele van zijn correspondenten die om een persoonlijk onderhoud verzochten. Zo kwam onze vriend ertoe bij hem thuis spreekuren aan te plakken. Ja maar, nu kwam de huisbewaarder ook 's op zijn poot spelen, of dacht die kale jonker soms dat ie voor zijn plezier de trappen boende ! Nadat Zoeteke hem de kleur van zijn geld had laten zien, kwam dit heerschap echter tot betere gevoelens, en... zijn zaken breidden zich steeds meer en meer uit.

Kortom, na enkele maanden besloot hij zich wat te beperken en teneinde een strenge selectie door te voeren, verdubbelde hij zijn honorarium. Het gevolg hiervan was, dat hij minder bezoek ontving, doch meer geld verdiende. Hij had dan ook alle redenen om zich tevreden te tonen en elke dag opnieuw zegende hij de grafoloog die hem op de puike gedachte had gebracht zelf grafoloog te worden. Gaan jullie nu vooral niet denken dat Zoeteke een geleerd mens was geworden. Oh, neen ! Hij had echter geleerd 's mensen domheid uit te buiten. Aldus had hij enkele typische formules samengesteld, die hij naargelang het geval wist aan te passen. Verre van hem de gedachte, dat het juist deze lichtzinnige handelwijze was die hem vroeg of laat in de nesten zou brengen.

Op zekere dag kondigde zijn secretaresse — want inmiddels had hij een secretaresse aangeworven — het bezoek van een eerbiedwaardige dame aan. Het was een mensje wier aangezicht door de jaren werd getekend. Dikke glazen verbeterden haar zicht, terwijl een stok haar moede ledematen ondersteunde. Nadat zij in de haar aangeboden clubzetel had plaatsgenomen, verklaarde zij met beverige stem :

— Waarde mijnheer, U is een vermaard grafoloog, naar ik heb vernomen. Ik ben dan ook speciaal uit een verafgelegen provincie gekomen om U dit schrijven voor te leggen. Doch, ik moet U verzoeken er al uw aandacht aan te wijden. Ziehier...

Uit haar handtas diepte het oudje een verkreukeld schrijfboek op. Zoeteke nam het schrift met een theatraal gebaar aan en sloeg het open. De geruite bladzijden waren bedekt met een onzeker kindergeschrift. Hier stonden rekenkundige opgaven, daar dictee's, verder zinsontledingen, kortom allerhande door de leerlingen als vervelende, alhoewel nuttige, bestempelde werkjes. De menigvuldige verbeteringen toonden aan dat de leerling die die werken had gemaakt, allesbehalve vlijtig was. Dàt leek ook het oordeel van de onderwijzer te zijn, want hij was maar karig met het toekennen van de punten geweest.

Zoeteke nam achter zijn bureel plaats en zei, na een vluchtig onderzoek :

— Dit schrift behoort een kind toe.

— Ik heb dat niet gezegd, zei de dame fijntjes.

— Ik stel vast dat deze leerling niet erg vlijtig was. Dit onhandig, schuinliggend en slecht gevormd schrift verraadt een zwak, geniepig, verfoeilijk karakter, een slechte geaardheid en zeker niet geschikt voor geestelijke arbeid.

— Ik zou graag hebben dat U het schrift eens nader onderzocht, onderbrak hem de dame. Ik zal wel wachten tot U klaar bent.

— Ja maar, dat is een werk van lange adem, weet U, Mevrouw. Minstens twee uren, zei hij, in de hoop dat zij er zou van afzien te blijven.

— Zonder belang, antwoordde de dame.

— Maar, ik kan U de uitslag van mijn bevindingen per brief laten geworden...

Het was echter al boter aan de galg, het oudje stond erop de uitslag van zijn bevindingen onmiddellijk te horen te krijgen. Zoeteke moest zich dan ook gewonnen geven en liet de dame in de wachtkamer plaatsnemen. Twee uren later werd zij opnieuw in het bureau binnengelaten.

— Ziehier mijn vaststellingen, zei Zoeteke, terwijl hij drie vol getijpte bladzijden liet zien. Als U er kennis wilt van nemen...

Het oudje maakte een afwijzend gebaar.

— Helaas ! Mijnheer, mijn zicht is al te zwak. Wilt U zo vriendelijk zijn, mij de tekst voor te lezen ?

Alhoewel onze grafoloog er weinig lust toe voelde, temeer daar zijn andere afspraken in 't honderd dreigden te lopen, gaf hij gevolg aan 't verzoek van de dame en begon met verveelde stem te lezen. Van meet af bleek de leerling een weinig aantrekkelijk iemand te zijn. Zoeteke gaf daarna een lange uiteenzetting der gebreken die uit het schrift bleken. Deze tekortkomingen waren zo sterk, dat de enkele goede karaktertrekken nooit volledig tot hun recht kwamen.

Na met veel uiterlijk vertoon de eerste bladzijde aan de kant te hebben gelegd, vroeg Zoeteke aan de dame, die letterlijk de woorden van zijn lippen las :

— Bent U de grootmoeder van dit kind ?

De dame schudde ontkennend het hoofd.

— Zeker niet, ik ben er niet eens mee verwant.

— Zoveel te beter, Mevrouw, verklaarde hij uit de hoogte, want het vervolg is allesbehalve flatterend voor dat kind. Ik zal U 's eerlijk zeggen wat de studie van deze bladzijden mij hebben geleerd : niets goeds, zoals U reeds hebt kunnen uitmaken van wat voorafging. De persoon in kwestie is een luiwammes, een achterlijk iemand. Zijn middelmatigheid blijkt uit elk woord dat hij neerpende. Onnodig te zeggen dat deze stumperd dan ook niets van het leven moet verwachten.

En terwijl Zoeteke zich inspande om aldus zijn kennis tentoon te spreiden, begon zijn toehoorster onbedaarlijk te lachen, zodanig dat de tranen haar langs de wangen rolden.

— Schei nu toch asjeblieft uit, Zoeteke ! Da's werkelijk al te goddelijk. Heremijntijd, dàt beloont mij ruimschoots voor al de last die je mij destijds bezorgde !

Verbluft keek onze grafoloog de oude dame aan. Zijn kijkers waren twee vraagtekens.

— Heb je mij niet herkend, ventje ? Ik ben je eerste onderwijzeres en dàt schrift is van jou !

't Was of de aarde voor Zoeteke's voeten openscheurde. Zó beroerd was ie. Hoe was 't in 's hemelsnaam mogelijk dat hij zijn eigen schrift niet herkend had ? Maar ja, 't was ook reeds zolang geleden ! Inmiddels was de dame ietwat tot bedaren gekomen en vroeg :

— Hoeveel ben ik je verschuldigd ?

Zoeteke was woedend, razend kwaad. Koudweg verklaarde hij :

— Gewoonlijk reken ik mijn cliënten drieduizend frank aan, doch voor U, beste Dame, is vijfhonderd zeker genoeg.

Het oudje knikte spottend en de deur openend zei ze :

— In dat geval ben je mij niets meer verschuldigd. Die vijfhonderd frank zal ik houden voor de ruit die je destijds bij het voetballen hebt ingegooid...

Guido DIONESIUS.

MUITERS AAN BOORD !

KORTE INHOUD : De ontdekkingsreiziger, M. Gadabout, vroeg zijn secretaris Dingo telefonisch hem in allerijl passagebiljetten naar de aan kade 99 gemeerde boot te brengen. Doch onderweg overkomt Dingo een ongeval.

VOLGENDE DONDERDAG ; **TE BELEEFD OM OPRECHT TE ZIJN**

HET ADELAARSGEBROED

KORTE INHOUD : Tijdens de afwezigheid van haar echtgenoot, Kapitein Toledano, kommandant van Los Angeles' Pueblo, spande Raquel met de « Adelaar's »-volgelingen samen. Onder Zorro's vermomming, zorgt don Diego ervoor, dat de samenzwering schipbreuk lijdt.

DE INCA AFGOD

—KORTE INHOUD : Twee bandieten stalen een waardevol afgodsbeeldje uit het Inca Blinka museum. Teneinde dit veilig over de grens te krijgen, zijn ze van plan 't beeldje in een namaak Condor-ei te verbergen. Zij dragen Mickey en Dingo op, hun dit ei mee terug te brengen.

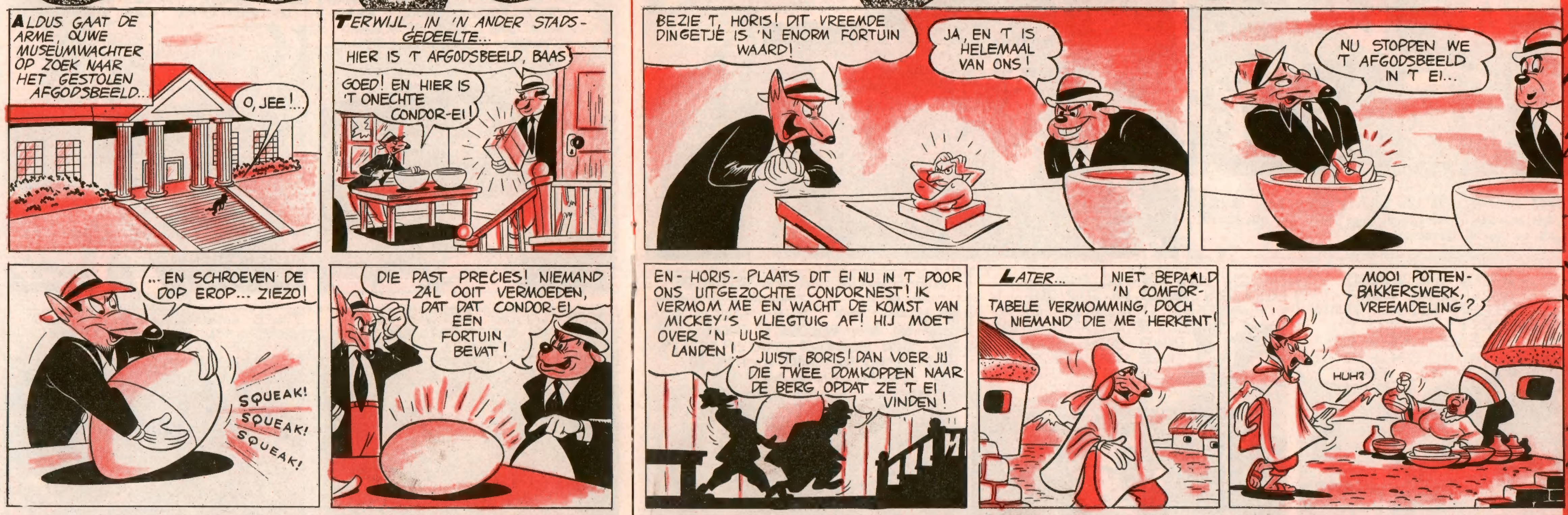

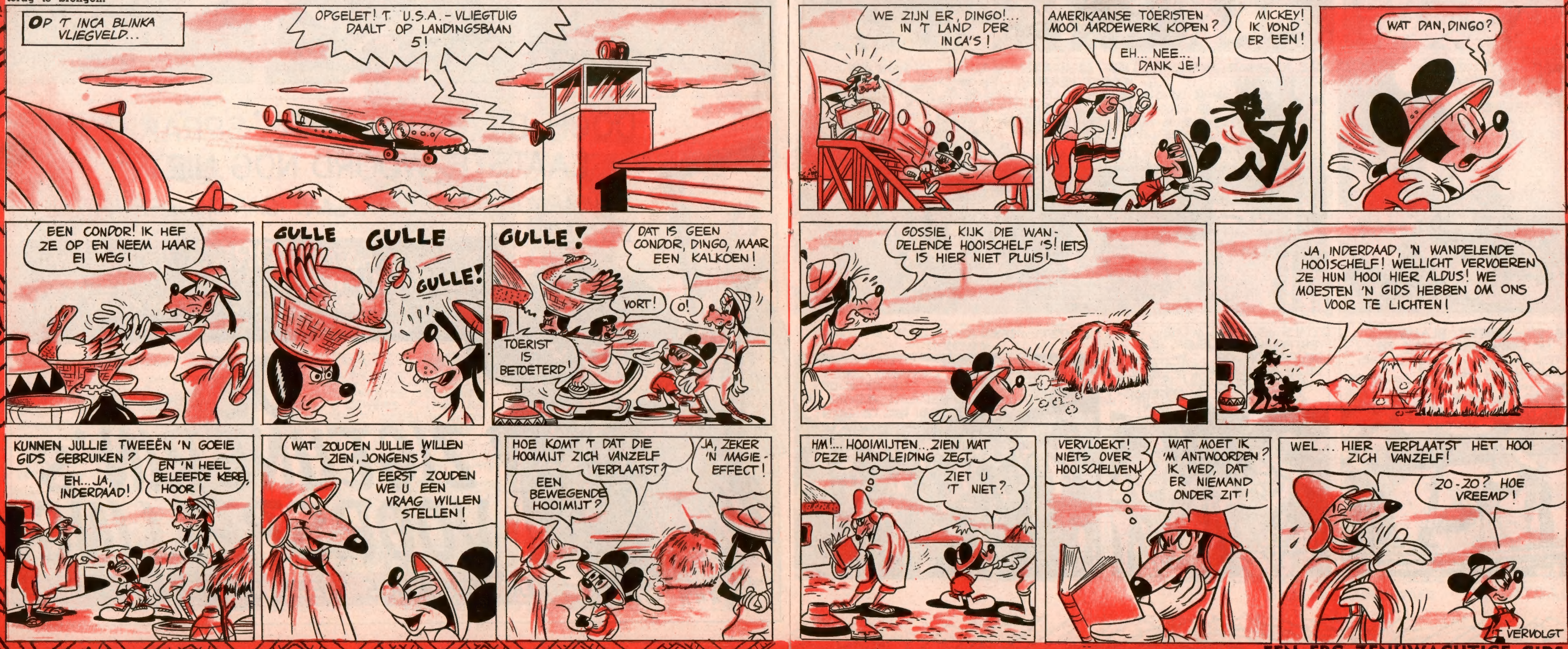

VOLGENDE DONDERDAG : EEN ERG ZENUWACHTIGE GIDS

VOLGENDE DONDERDAG : **DE UITDAGING**

WATTS WATT in AZIË

— Je weet dus niet wie bij mij heeft kunnen binnendringen vannacht? vroeg Feidi kwaadaardig.

Kapoer's ogen schitterden op eigenaardige wijze.

— Ik weet het niet! Dat heb ik niet gezegd, Monseigneur. Trouwens, waarom ondervraagt U een arme kerel zoals ik, terwijl U een politie onderhoudt, die U zeer duur kost? Waarom vraagt U overigens niet aan de Engelsman, die bij generaal von Billig verblijft, of hij de vorige nacht goed geslapen heeft?

— Die Watts Watt? Geloof je...

— Ik geloof niets. Ik geef U een goede raad, dat is alles.

— Maar waarom zou die vreemdeling trachten bij mij in te breken?

— Wie weet?... De generaal stelt U niet erg op prijs, Feidi. En die Brit is de gast van von Billig... Och, ik weet eigenlijk niets! Maar ik heb soms juiste voorgevoelens...

— Goed, je mag verdwijnen, schurk! Maar gewaag met geen woord over dit gesprek, begrepen?

— Begrepen, antwoordde Kapoer met overtuiging. Zwijgen is goud waard, Monseigneur, voegde hij er glimlachend aan toe, de hand reikend aan de dokter. Deze haalde echter de schouders op en ging uit een lade van zijn schrijftafel enkele geldstukken nemen, die hij in de hem toegestoken hand liet vallen.

— Allah moge je het tienvoudige teruggeven, zei Kapoer met een uitdrukking van ontgoocheling, want anders zou deze som belachelijk klein zijn!

Nauwelijks had Kapoer de kamer verlaten of Feidi drukte op een belknopje, wat als uitwerking kreeg dat onmiddellijk een knecht verscheen.

— Stuur me Sâri et Ramm! Ik heb een opdracht voor hen, beval Feidi met somber gelaat.

* * *

Nab sloot de deur achter Watts Watt en door het grote brede raam keek hij zijn meester na, die zich fluitend verwijderde. Ergens in het huis sloeg een klok vier keer.

— Vier uur, dacht de trouwe gezel van Wawa, het is tijd om de tee van de generaal te zetten.

Ondertussen stapte de reporter zonder haast voort. Hij begaf zich naar het centrum van de stad. In zijn hoofd speelde Wawa met de meest tegenstrijdige gedachten. Hij vroeg zich af of het, gezien de omstandigheden, niet raadzaam was Feidi aan te klagen bij koning Razoel. En wat de houding van Rex Hornfield aanging, begreep Watts Watt nog steeds niet hoe zijn rivaal in dienst was kunnen treden van Baghar. Na lang nadenken moest hij nochtans toegeven dat het optreden van Rex in de grond niet zo laakbaar was als op het eerste gezicht scheen. Waar lag het feitelijke belang van Boekalistan in dat konflikt tussen Razoel en Baghar? Voorzeker, laatstgenoemde toonde zich hardvochtig en tiranniek, maar bezat Razoel niet de tegenovergestelde gebreken? Tenslotte moest ook rekening gehouden worden met de verbazende zin, die Rex had uitgesproken : « De generaal behoudt me

KORTE INHOUD : In het koninkrijk Boekalistan, in India, brak een opstand uit. Aan het hoofd der rebellen staat generaal Baghar, die er op uit is koning Razoel te onttronen. Twee Britse reporters bevinden zich ter plaatse : Watts Watt (Wawa bijgenaamd) en Rex Hornfield. De eerste, die koningsgezind is, verrastte een 's nachts ten huize van dokter Feidi, Razoel's eerste minister, die tegen zijn heer samenspant, gehouden geheime vergadering. Feidi ondervraagt hieromtrent één zijner spionnen.

de post voor van minister van Propaganda en Voorlichting. » Welk eerzuchtig man zou een dergelijk aanbod weigeren, vooral indien hij zich niet te beklagen heeft over degene die het hem doet? Doch ondanks alles hield bij Wawa de eerbied voor het gevestigd gezag stand en hij besloot dat — laat het ons toegeven : objektief — onderzoek met de overweging : « De samenzweerder heeft geen enkele verontschuldiging wanneer hij uit eigenbelang handelt. »

Op dat ogenblik bemerkte hij een soldaat, die hem tegemoet kwam, op enkele passen afstand in houding bleef staan en hem groette. Verwonderd bleef ook Watts Watt staan.

— Bent U Meneer Watts Watt? vroeg de man.

— Zeker, hoe...

— Generaal von Billig wenst U onmiddellijk te spreken. Hij heeft me gevraagd U zo spoedig mogelijk af te halen en U naar het paleis te brengen. Ziehier de wagen...

Een zwarte auto, met op het voorste spatbord de rood-groene standaard, waarop enkele letters geschreven stonden, waarvan Wawa wist dat ze « Hoofdkwartier » betekenden, stond langs het voetpad geparkeerd.

Een ogenblik aarzelde Watts Watt :

— Verwacht hij me in het paleis?...

— ...Bij de koning, Meneer. Hij verwacht U met ongeduld. Ik geloof dat er beweging is gekomen op het front, legde de soldaat uit.

— Goed, zei Watts Watt. Laten we vertrekken!

En hij nam plaats in de wagen op de achterste bank. De man, die hem had aangesproken, zette zich naast hem neer en onmiddellijk startte de chauffeur brutaal.

Plots werd de reporter aangegrepen door een verdenking. Hij wilde spreken, maar hij kreeg niets eens de tijd om zijn mond te openen. Voor zijn ogen begonnen ontelbare kleurrijke sterretjes te dansen en op hetzelfde ogenblik voelde hij doorheen zijn ganse lichaam de hevige slag, die op zijn schedel was terechtgekomen. Hij zakte bewusteloos ineen.

— In orde, Sâri, je mag ons naar Soleiman voeren, deze knaap hier ligt bewusteloos, zei de man met de knuppel, die niemand anders was dan Ramm.

— Wat gaat er met hem gebeuren? vroeg de chauffeur.

— Ik weet het niet! Soleiman zal het ons misschien zeggen! Ik veronderstel dat ze hem van honger gaan laten omkomen of iets van die aard.

— Arme kerel! Ik vroeg me af wat hij hun heeft misdaan? zei Sâri nog.

— Daar weet ik evenmin iets van af, antwoordde zijn gezel. Maar hij heeft ons opgedragen hem te ontvoeren en dat wil zeggen dat hij gevaarlijk was. De dokter heeft een afkeer van nutteloze gewelddaden.

— Ja, gromde Sâri, geen gewelddaden : men maakt je stilletjes van kant, maar... men maakt je in alle geval van kant...

* * *

— Neen, neen en nog eens neen! brulde William Baltimore, en hij sloeg met zijn twee vuisten op de schrijftafel. Sinds zes dagen heeft hij ons niets meer gestuurd! Sinds zes dagen krijg ik duizenden brieven van lezers, die reportages van Watts Watt vragen. Deze bijvoorbeeld : « Aan de « Evening Star » : Heren, Ik behoor niet tot degenen, die onwetend zijn betreffende de veelvuldige geschillen tussen U en uw verslaggever Watts Watt, wiens talent uw lezersaantal regelmatig doet stijgen. Ik ben sinds 32 jaar geabonneerd op uw krant en ik laat U weten dat ik de « Evening Star » niet meer zal lezen als ik er morgen de handtekening van Watts Watt niet in vind. Ik groet U niet. C. W. Smith. » Maar, mijn waarde heer, ik ben de allereerste om nog iets van Wawa te willen lezen! Al was het slechts in een telegram, waarin hij ons zou laten weten hoe hij het stelt. Terzake nu, Yola... Waar is dat meisje nu weer? Loopt ze weer heel het gebouw af op zoek naar de hemel moge weten wat?... Yola!

De deur werd geopend en het jongemeisje trad het kantoor binnen. Toen hij haar zag, werd de grote baas enigszins kalmer.

— Wel, vroeg hij op een minder woedende toon, wat heeft de ambassade van Boekalistan geantwoord?

— Ziehier de tekst van het telegram dat hun toegezonden werd door koning Razoel II, zei Yola, het dokument aan Baltimore overhandigend.

« Zijn sinds twee weken zonder nieuws van betrokkene. Bezorgd om zijn persoon. Hebben alles in het werk gesteld om hem terug te vinden. Opzoekingen worden geleid door koninklijke raadgever dokter Feidi persoonlijk », las de grote baas half luid.

('t Vervolgt.) Lionel SAINT-PIERRE.

DE MODE, een gevaar voor de luchtvaart

Het grote, eerbiedwaardige Londense dagblad « Times » publiceerde onlangs een berichtje dat jullie bij de eerste oogopslag uiterst eigenaardig kan voorkomen : de huidige op gebied van damesschoenen vigerende mode verontrust ten zeerste de vliegtuigbouwers. Inderdaad, de dragende oppervlakte der naaldhakken, die voor 't ogenblik in zwang zijn, beslaat vaak niet meer dan één vierkante centimeter. Geeft men zich goed rekenschap ervan dat dit gewicht, naargelang de lichaamsomvang van de persoon die erop staat, tussen 55 en 100 kilo schommelt! en dat op zulk 'n kleine oppervlakte! In verhouding zou een olifant- of neushoornpoot zo licht wegen als een... zeepbel!

Vermaarde sluizen

TOEN de kleine Franse stoomboot Louise voor de eerste keer het door het Panamese schiereiland gegraven kanaal doorvoer, brachtten de Amerikanen hulde aan Ferdinand de Lesseps, ontwerper van dit kanaal.

Alhoewel het Suezkanaal een groots werk is geweest, wordt het door het Panama Kanaal nochtans in de schaduw gesteld. Dit laatste is 45 km 750 lang en het smalste gedeelte is nog 91 m 40 breed.

Doch de grootste moeilijkheid waarmee de bouwers hadden af te rekenen was het aanzienlijk verval. Onze foto toont jullie de wereldvermaarde sluizen van Gatun. Zij bestaan uit drie dubbele, elk 304 m 80 lang zijnde sluiskolken. In die schutkolken mogen de schepen gelijktijdig in twee richtingen varen. Vermelden wij ook nog dat het totaal verval van deze sluizen ongeveer 26 m bedraagt.

DE MERKWAARDIGSTE ATLETEN

ZIJN NIET DIE MEN DENKT

Deze morgen kreeg Jan-Willem twee slechte punten. Jullie weten natuurlijk dat men in de klas naar de uiteenzetting van de onderwijzer moet luisteren, in plaats van een meikever voor een lucifersdoosje te spannen! Jan-Willem had misschien tot zijn verdediging kunnen aanvoeren dat

hij de lichaamskracht van de insekten bestudeerde. Maar ja : onze vriend's enige betrachting was wat lol te maken, terwijl hij getuige was van een krachttoer. Hij had die twee slechte punten dan ook dubbel en dwars verdiend.

Nochtans, buiten zijn weten, hernieuwde Jan-Willem de proef die meer dan negentig jaar geleden de Belgische natuurkundige Felix Plateau deed. Deze natuurkundige vatte op zekere dag een hartstocht op voor de buitengewone spierkracht van de insekten. Dank zij zijn studie, verzamelde hij merkwaardige gegevens. Aldus is hij erin geslaagd één meikever veertien voor de omstandigheden verdoofde soortgenoten te doen voortslepen. Om die krachttoer aanschouwelijk voor te stellen, zullen wij jullie vertellen dat één mens, om dit na te doen, een gewicht van 900 kilo zou moeten verplaatsen.

Een 20 milligrammen wegende mier kan, liefst al dravend! 52 keren haar gewicht wegende eieren verdragen. Op menselijk plan komt dit overeen met het verplaatsen van een eetmaal — want het is haar eten dat de mier verdraagt — van effentjes 5,5 ton!

De Amerikaanse natuurkundige Ross E. Hutchin spande een schalebijter voor een 150 grammen wegende slee. Tracht dit even na te doen! Het volstaat 8 of 9 ton op te heffen.

En de vlo!... Iedereen weet dat dit vleugelloze insekt iets van springen afweet! Maar hebben jullie er reeds aan gedacht dat elke sprong van dit diertje voor de mens gelijk staat met een sprong van meer dan 200 meter ver en 130 meter hoog?

De insektenwereld krioelt van atleten waartegen onze vermaardste kampioenen het moeten afleg-

gen. Wezen wij dus in 't vervolg wat bescheidener. Wij worden door de geringsten van de Schepping, de insekten, veruit geklopt. Op één enkel gebied blijven wij de koningen op aarde : op dat van de schranderheid en het verstand... Het is juist dit gezond verstand dat ons onze minderwaarde duidelijk moet doen inzien!

BEROEPSONGEVAL

WAAR VOND JE DIE OUWE TINNEN BUS, PLUTO? GEEF OP!
DIE STRAATHOND RAAPT OOK VAN ALLES OP!
HMM...!
KLUNKETY
WEES NIEUWSGIERIG!
TOEN IK NOG 'N JOCHIE WAS, HIELD IK ERVAN, LEGE BUSSEN VOORT TE SCHOPPEN!
PLUNK
TARIEF
PLINKETY-PLINK
?
TARIEF
!?
?
?!

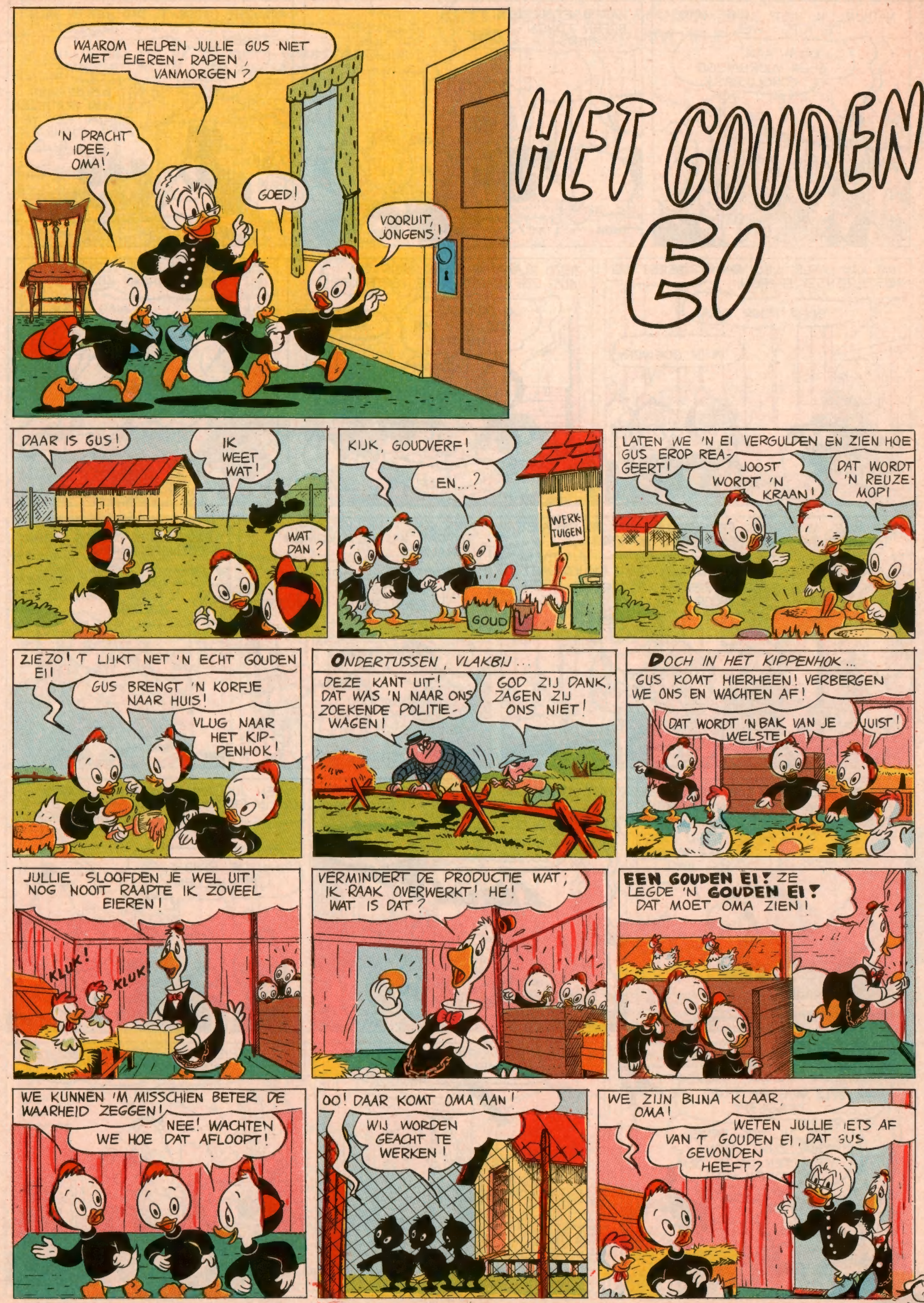
WAAROM HELPEN JULLIE GUS NIET MET EIEREN-RAPEN, VANMORGEN?
'N PRACHT IDEE, OMA!
GOED!
VOORUIT, JONGENS!
HET GOUDEN EI
DAAR IS GUS!
IK WEET WAT!
WAT DAN?
KIJK, GOUDVERF!
EN...?
WERKTUIGEN
GOUD
LATEN WE 'N EI VERGULDEN EN ZIEN HOE GUS EROP REAGEERT!
JOOST WORDT 'N KRAAN!
DAT WORDT 'N REUZEMOP!
ZIEZO! 'T LIJKT NET 'N ECHT GOUDEN EI!
GUS BRENGT 'N KORFJE NAAR HUIS!
VLUG NAAR HET KIPPENHOK!
ONDERTUSSEN, VLAKBIJ...
DEZE KANT UIT! DAT WAS 'N NAAR ONS ZOEKENDE POLITIEWAGEN!
GOD ZIJ DANK, ZAGEN ZIJ ONS NIET!
DOCH IN HET KIPPENHOK...
GUS KOMT HIERHEEN! VERBERGEN WE ONS EN WACHTEN AF!
DAT WORDT 'N BAK VAN JE WELSTE!
JUIST!
JULLIE SLOOFDEN JE WEL UIT! NOG NOOIT RAAPTE IK ZOVEEL EIEREN!
KLUK!
KLUK!
VERMINDERT DE PRODUCTIE WAT; IK RAAK OVERWERKT! HE! WAT IS DAT?
EEN GOUDEN EI! ZE LEGDE 'N GOUDEN EI! DAT MOET OMA ZIEN!
WE KUNNEN 'M MISSCHIEN BETER DE WAARHEID ZEGGEN!
NEE! WACHTEN WE HOE DAT AFLOOPT!
OO! DAAR KOMT OMA AAN!
WIJ WORDEN GEACHT TE WERKEN!
WE ZIJN BIJNA KLAAR, OMA!
WETEN JULLIE IETS AF VAN 'T GOUDEN EI, DAT GUS GEVONDEN HEEFT?

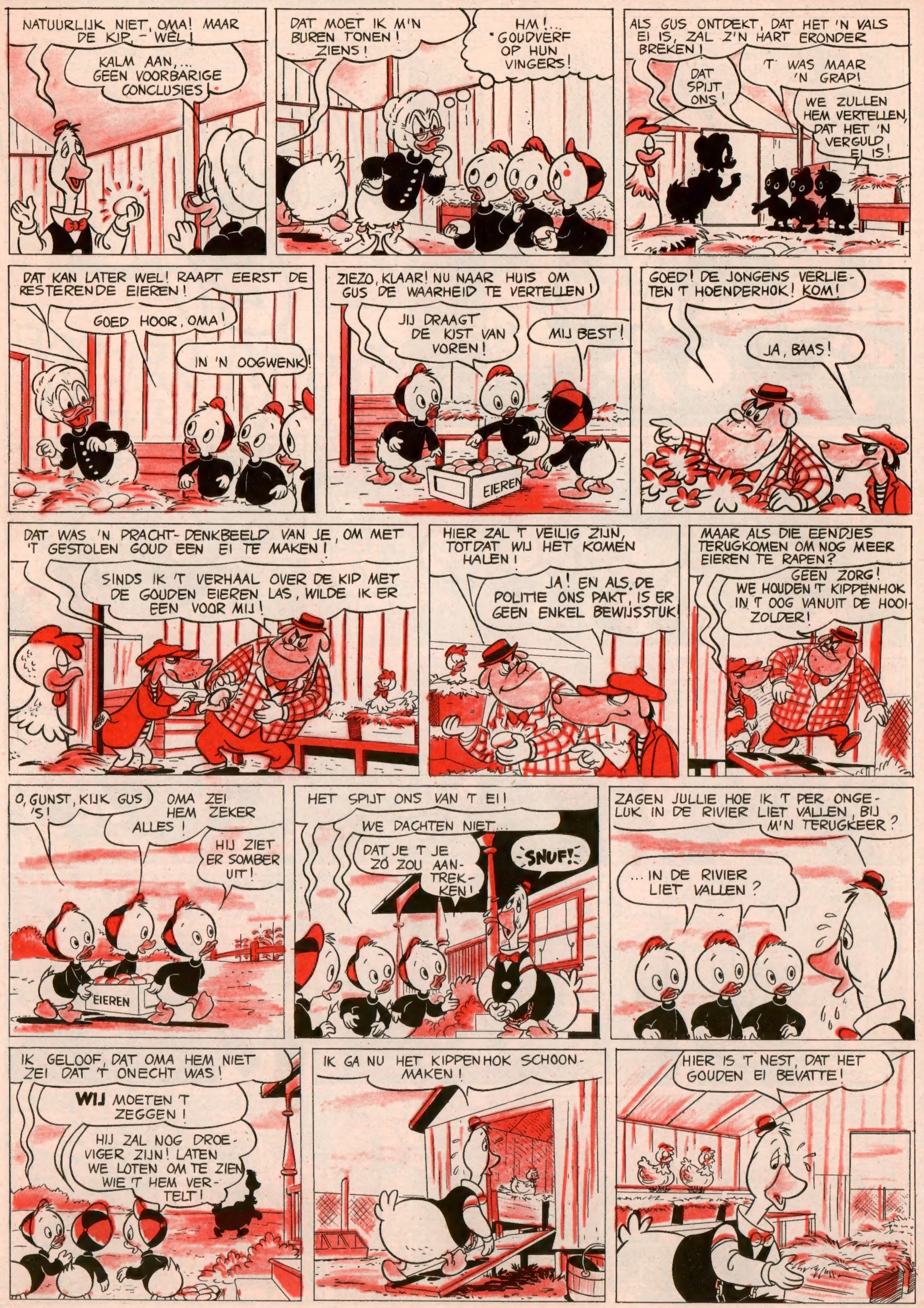

ONS COMPLEET VERHAAL

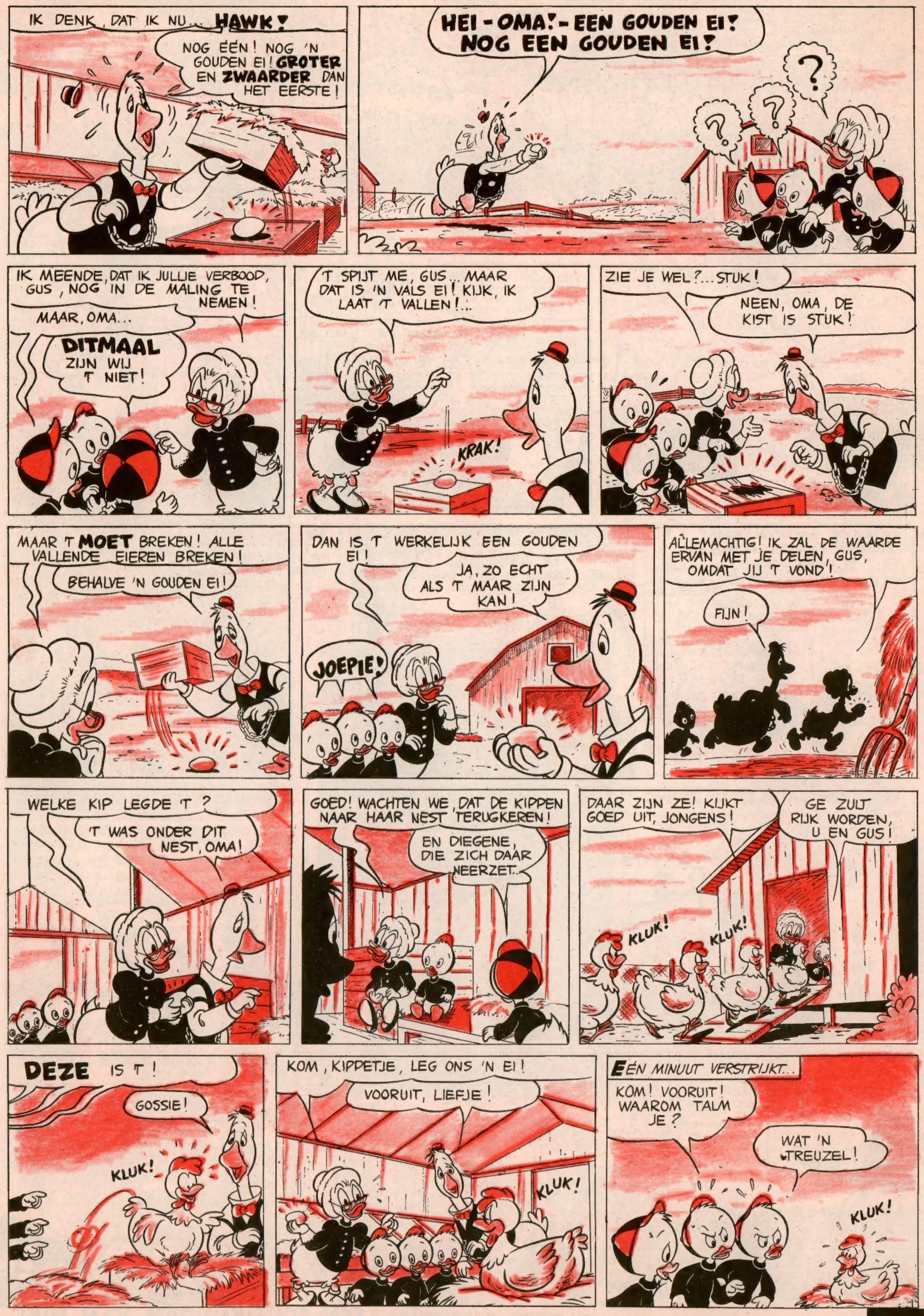

ONS COMPLEET VERHAAL

VOLGENDE DONDERDAG : **EEN SCHEIKUNDIGE VAN NIKS**

Kruiswoordraadsel

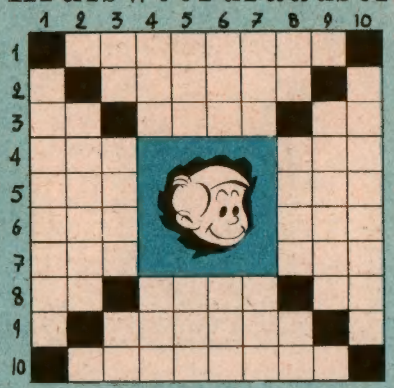

HORIZONTAAL

1. Naakte reus met een knots gewapend (Wapenkunde). - 2. Lat, stijl waarlangs men iets leidt. - 3. In memoriam (afk.); Gele aardsoort voor 't vervaardigen van verf gebruikt; Uitroep. - 4. Broeder van vader of moeder; Klein meisje dat een liefelijk-prettige indruk maakt. - 5. Veldvrucht; En zo voort (afk.). - 6. Klein vertrek voor één persoon in een klooster; Noord-Noord-West (afk.). - 7. Bezittelijk voornaamwoord; Kleine, harde rolsteen. - 8. Mannelijk rund; Eeltachtige uitwas; Vul in : TJ. - 9. Naam van een Vlaams musicus (1869-1931) die de kindercantate « De Arbeid » componeerde. - 10. Tartarententen uit dierenhuiden (ook : lichte Russische rijtuigen op vier wielen met huif).

VERTIKAAL

1. Waar men films kan bekijken. - 2. Vuurwerkstukken die ronddraaien als zij afgestoken worden. - 3. In loco (afk.); Zacht, sappig; Muzieknoot. - 4. Jongensnaam; Weefsel door spin vervaardigd. - 5. Omgekeerde van dun; Het regelmatig van veren wisselen bij vogels. - 6. Iets onder ... verklaren; Stem volgend op sopraan. - 7. Toestel om te remmen (omgekeerd invullen); Volkstaal voor tak. - 8. Sledesoort; Overweeg, peins; Voorzetsel. - 9. Lyrisch gedicht van veertien vijfvoetige regels. - 10. Gedwongen oponthoud van schepen.

WAPPER WIMPELTJE !

...wapper fier, Mickey's Clubvaandeltje ! Op alle rijwielen, bovenop de stokken van al onze Clubleden. Toon alom je schitterende en onuitwisbare kleuren ! Een waar lid van Mickey's Club bezit zijn clubvaandel, want dit kost slechts 20 B. fr, te storten op P.C.R. nr 7539.34 van « Mickey Magazine », Hopstraat 47, Brussel.

LACHEN IS GEZOND

HET STANDPUNT VAN DE TOERIST

— Dit kasteel werd tijdens het bewind van Hendrik de Vierde gebouwd. Hoe vindt U het ?

—Wel, ik vraag me af waarom men dit zo ver van het station neerzette !

OPGEDANE KENNIS

Albertje brult, terwijl zijn zusje hem, bij bossen tegelijk, haren uittrekt.

— Kom, zegt zijn moeder om hem te troosten, wees niet boos op je zusje, want ze weet niet dat ze je pijn doet.

Als de kinderen tot bedaren gekomen zijn, verlaat moeder de kamer. Doch even later weerklinkt weer hartverschreurend geschrei en ditmaal is 't het zusje dat huilt.

— Welnu, schreeuwt mama, wat is er nu weer aan de hand ?

— O, niets moeder, antwoordt Albertje, maar nu weet zij het !

RAADSELTJES

Mijn eerste is een voorzetsel.
Mijn tweede is een klap, steek of stoot.
Mijn derde is een stofnaam.
Mijn geheel wordt ook wel sjaal genoemd.

* * *

Mijn eerste is een kleurloze, smaakloze en reukloze vloeistof.
Mijn tweede dient om te kauwen.
Mijn derde is een voegwoord.
Mijn geheel wordt veroorzaakt door de aanblik van lekker eten, als men honger heeft.

Oplossingen : 1) OM - SLAG - DOEK; 2) WATER - TAND - EN.

Waar of niet ?

1) Een **dooddoener** is een middeleeuws terechtstellingswerktuig.

2) Een **onderkruiper** is een lang en plat insect dat overal onder vermag te kruipen.

3) Een **octopus** is een soort achtarmige inktvis.

4) Onder **inteelt** verstaat men groenten- en vruchtenteelt in broeikassen.

5) **Spijbelen** betekent heimelijk de school verzuimen.

6) Een **trommelvlies** is een stuk leder of perkament, waarmee een trommel bespannen is.

Antwoorden : Mis : Een dooddoener is een algemeen gezegde, dat in 't bijzondere geval niets bewijst, doch waarop moeilijk dadelijk een afdoend antwoord te geven is. - 2) Mis : Onder een onderkruiper verstaat men een werkwillige tijdens een werkstaking. - 3) Juist. - 4) Mis : Inteelt is voortgezette voortplanting van onderling nauwverwante dieren of personen, bijvoorbeeld broer en zuster, oom en nicht. - 5) Juist. - 6) Mis : Het trommelvlies is het vlies dat de uitwendige gehoorholte van de inwendige scheidt. De hierboven gegeven definitie slaat op het trommelvel.

Lollige verhaaltjes

• De Franse liedjeszanger Charles Aznavour beweert, dat de versmaat van Virgilius' gedichten overeenstemt met het rythme van de moderne jazz.
• Uit de eerbiedwaardige Londense « Times » : « Gezocht een levende of dode ratelslang, die als gelukaanbrengend voorwerp kan dienen. »
• Te Calcutta boden zich 15.000 candidaten voor 100 vacatures bij de brandweer aan. De 14.900 teleurgestelde en woedende afgewezenen hebben de stedelijke brandweerkazerne in brand gestoken.

GOOCHELKUNST

De geheimzinnige hoed

Jullie hebben allen zeker reeds gezien hoe goochelaars halsdoeken, bloemen, wekkers en zelfs duiven uit hun hoeden haalden ? Ziehier hoe ge dat eveneens kunt.

De grote moeilijkheid van dit kunstje bestaat in 't — wel te verstaan — op onzichtbare wijze plaatsen in de hoed van de voorwerpen, die er uitgetoverd moeten worden.

Hiervoor is natuurlijk een hoge hoed aangewezen, die wel bij een uitdrager te krijgen is.

Bevestig op 6 centimeter van de bodem een (naargelang de kleur van de hoed) uit zwart of grijs vloeipapier gevormde valse bodem, met in

z'n midden een mooi etiket dat sterk op een van de hoedenmaker afkomstig etiket lijkt.

Alvorens de dubbele bodem aan te brengen, worden hieronder voorwerpen opgestapeld, welke — eenmaal ontvouwen — grote indruk maken, zoals : lefdoekjes, halsdoeken, vlaggetjes, kunstbloemen, guirlandes, enz.

Nu is 't kunstje nogal eenvoudig uit te voeren : na de hoed meermalen van tamelijk ver, zowel van binnen als van buiten getoond te hebben, wordt deze op een tafel geplaatst. Bij 't steken van de hand in de hoed om er de diverse voorwerpen uit te halen, scheurt men geruisloos (met de hand) de dubbele bodem open. En dan is 't stuk voor stuk uithalen van halsdoeken, pochette's, wimpeltjes, enz., nog slechts kinderwerk.

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd noch in huur gegeven worden.

Het KASTEEL in SCHOTLAND

KORTE INHOUD : Jeremias en Donald bezitten beiden een kasteel in Schotland; Jeremias' slot is groot, dat van Donald klein. Teneinde het bedrag hunner repatriëring te verdienen, laten zij het door nieuwsgierigen bezichtigen, terwijl ze zich als spoken camoufleren — hierbij door Donald's neefjes geholpen.

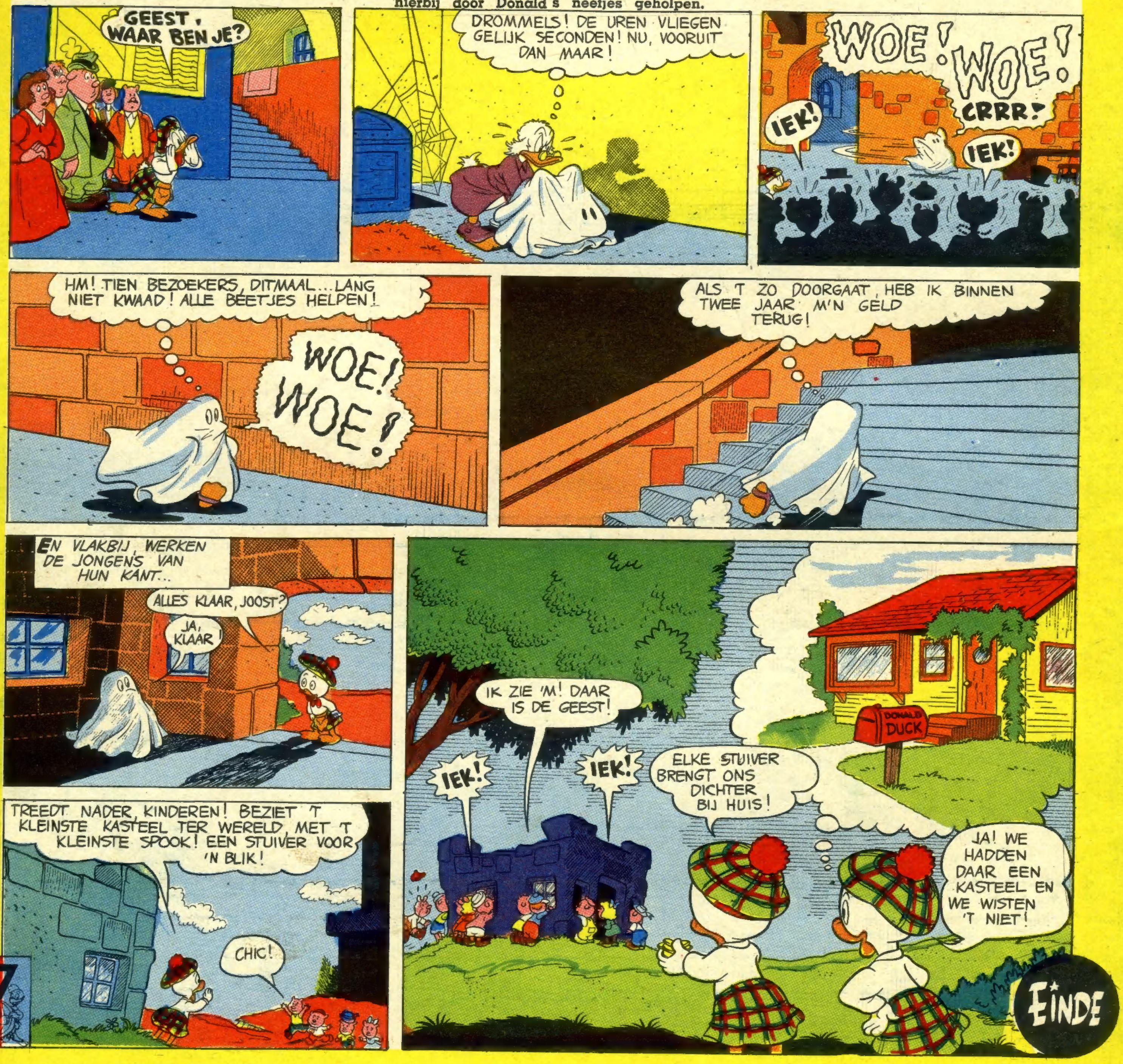

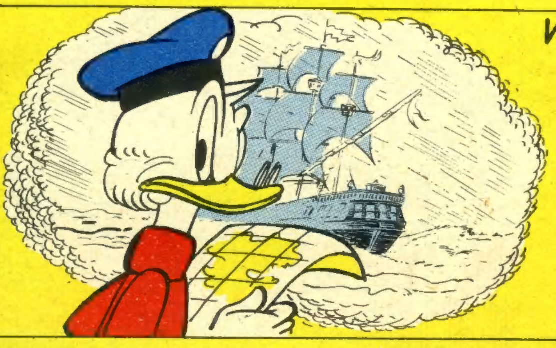

WAAR IS DE BERUCHTE

VLIEGENDE HOLLANDER

GEBLEVEN?

DAT ZULLEN JEREMIAS, DONALD EN DE NEEFJES MET LEVENSGEVAAR TRACHTEN TE WETEN TE KOMEN

Vanaf komende week zullen jullie, op deze plaats, in dit boeiend avontuur van ZEEWEZEN en TOVERIJEN, kunnen opgaan!

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI ». Hopstraat 47, Brussel.